2/2012

POHJAN TÄHTI

LPKJ
Timo Mäntyvaara

ALPKJ
Johannes Miesmaa

SIHTEERI
Erja Paso-Hietala

LUOTSIT
SPO: Anni Silvola
SKO: Heidi Silvén
TAO: Maria Koskela
SMO: Raisa Lindeman
VLO: Karoliina Lisko

VARASTONHOITAJAT
Mika Wuotila
Karoliina Lisko
Timo Mäntyvaara

KÄMPÄN ISÄNTÄ
Hannu Lisko

LIPPUKUNTA NETISSÄ
pv.onmky.fi

POHJAN TÄHDEN TOIMITUS
Päätoimittaja: Sara Miesmaa
Toimitussihteeri: Saana Korkiala
Tähtireportteri: Tiia Hyvälä
Taitto: Sara Miesmaa
E-mail: pohjantahti.pv@gmail.com

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Pääasiassa.....3
Tapahtumat.....5
Juhlavuosi kipinöi.....6
Toteemin varjossa.....9
Linnunrata.....10
Kuinkas sitten kävikään.....12
Kassiopeia kuivaa ruokaa.....14
Juhlapääsiäisvaellus 2012.....16
10teltta.....18
Katellaa aamulla.....22
Juhla-Niihä oli.....24
Toimituksen nurkkaus.....26

Pohjan Tähti on Oulun NMKY ry:n partiolippukunta Pohjan Veikkojen virallinen jäsenlehti.

POHJAN TÄHTI NETISSÄ:
pv.onmky.fi/pohjantahti

Etukannessa: Anni keväthommissa paatilla.
Kuva: Saana Korkiala

Takakannen tytöt ylittävät pelottavaa riippusiltaa Pääsiäisvaelluksella.
Kuva: Tiia Hyvälä

Lehden kuvat:
Sara Miesmaa, ellei toisin mainita.

PÄÄASIASSA

Fillari peruttiin tältä vuodelta. Kahden edellisen vuoden vuolas kilpailijavirta tyrehtyi mystisesti. Viime kesänä seikkailijoiden ja tarpojien kesäleiri jäi välistä johtajien puutteen vuoksi. Piirin tarpojien taitopäivät peruttiin tänä keväänä, koska tapahtumalle ei saatu tekijöitä. Lisäksi useita piirin kursseja on peruttu osallistujien puuttessa - tai ainakin sellainen kuva on jäänyt mieleen.

Rupesin näiden ”uutisten” pohjalta miettimään, missä mättää, kun tapahtumia perutaan? Vai mättääkö missään? Yhdestä peruuntumisesta tuskin kannattaa vetää hätäisiä johtopäätöksiä, mutta jos tapahtuman kanssa on hakattu päätä seinään monta vuotta, niin pitäisikö tehdä jotain?

Pääsiäis- ja sulanmaanajanvaellukset ovat huonolla tavalla hyviä esimerkkejä tapahtumista, joilla on ollut toinen jalka haudassa jo muutamia vuosia. Kaikki sanovat aina olevansa ehdottomasti mukana kun tapahtumaa laitetaan Seminaarissa tapahtumakalenteriin, mutta viimeisen ilmoittautumispäivän lähestyessä veisataan tutut virret: ”Ei jaksa”, ”Mää meen mökille”, ”Ens vuonna sitten” jne.

Milloin sitten pitäisi hoksata, että aika on jo ajanut ohi siitä tietystä perinteisestä tapahtumasta? Partiossa kangistutaan joskus liiaksikin vanhoihin kaavoihin: ”Ainahan se leiri/vaellus/juhla on järjestetty ja järjestetään nytkin – vaikka väkisin.” Eikö tällaisissa tilanteissa voisi ottaa vaarin teeveestäkin tutusta vinkistä ja hölläillä (vaikkei olisikaan perjantai)? Jos joku homma ei tunnu hyvältä, niin kannattaako sitä tehdä? Tietenkin partiossa toimitaan partio-ohjelman puitteissa mutta sen sisällä on hirveän paljon liikkumavaraa.

Tapahtumista luopumista voisi verrata vanhoista t-paidoista luopumiseen: se käy aika ajoin mielessä muttei mitään kuitenkaan raaski heittää menemään, ennen kuin on pakko. Ohjelmauudistus pakotti meidät muutama vuosi sitten tarkastelemaan tapahtumatarjontaa kriittisellä silmällä, mikä oli hyvä asia. Jatkuva itsearviointi on toki ollut Pohjan Veikoissa jo pitkän

aikaa olennainen osa toiminnan suunnittelua, muttei sekään itsessään tee autuaaksi. Ehkäpä toimintaa pitäisi ravistella hieman rankemmin säännöllisesti?

Siinäpä on jokaiselle pohdittavaa seuraavaa toimintakautta odotellessa.

Onhan meillä kuitenkin aihetta muuhunkin kuin synkistelyyn. Kesä ja partiovuoden kohokohta, kesäleiri, ovat vielä edessä päin. Meitä on lähdössä Havulle yli sata, mikä on aika uskomattoman hieno juttu! Hyvä me!

Havulla nähdään!

Timo Mäntyvaara
Lippukunnanjohtaja

YRJÖNPÄIVÄN KIITOKSIA

Yrjönpäiväjuhlassa jaettiin tunnustuksia ansioituneille pohjanveikoille:

Vuoden pohjanveikko: *Heidi Silvén*
Vaeltajaoskari: *Sara Miesmaa*
Talkoojyrä: *M/S Pohjantähden kipparit*
Myyntitykki (eniten adventtikalentereita myynyt pohjanveikko):
Emmakreetta Kuusipalo

II-luokan Mannerheim-solki:
Tiia Hyvälä, Maria Koskela, Johannes Miesmaa ja Katri Nikulainen
Collanin solki: *Sara Miesmaa ja Hanna Koskela*
Louhisuden solki: *Jan Dekker, Riku Niemelä ja Katri Moilanen*

Pohjanmaan Partiolaisten rautainen ansiomitali: *Maija Rauman*

Hanna, ylpeä metallin omistaja.
Kuva: Tiia Hyvälä

TAPAHTUMAT

Juhlavuoden juhlatapahtumista lisää seuraavalla sivulla.
Tässä lyhyesti muista maininnan arvoisista tapahtumista.

Maaliskuussa kourallinen pohjanveikkoja osallistui Lapualla järjestettyyn **PP:n kevätkokoukseen**. Tilaisuudessa Heidi Silvén ja Johanna Toratti saivat PJ-valtakirjat sekä wogglet huiviinsa. **Pääsiäisen PJ-kurssille** osallistui jälleen muutama pohjanveikko, joten partiojohtajia on lähitulevaisuudessakin odotettavissa useita.

PV:n osalta kisakevät oli erityisen menestyksekäs. Lippukunta oli mukana järjestämässä **Jenkkilä 2012** -suomenmestaruuskisoja Haukiputaalla. Talven **Kartalla** -piirinmestaruuskisoissa Kettu ja Näätä sijoittuivat sarjojensa ensimmäisiksi. Kevätkisoissa **Tee 2012** Kettu oli neljäs, Näätä ensimmäinen ja Ilves viides. Kevään **Jatuli**-suomenmestaruuskisoissa Kettu voitti oranssin sarjan kultaa ja vihreässä sarjassa Näätä oli neljäs ja Ilves kahdeksas.

Sudenpennut pääsivät tutustumaan kaatopaikan ihmeisiin **Kaatis-Excussa** ja opettelemaan ensiaputaitojen alkeita omalla **EA-kurssillaan**. Seikkailijat ja tarpojat lähtivät toukokuun alussa yhdessä metsään. Tarpojat haastoivat itsensä kauden päätöstapahtumassa, **Selviytymismajakassa** ja seikkailijat pääsivät kokeilemaan vuoden aikana opittuja partiotaitoja **Maastopelissä**.

Sudenpentuja kaatopaikalla ja EA-kurssilla. Kuvat: Raisa Lindeman

JUHLAVUOSI KIPINÖI

Lippukunnan 95-vuotista taivalta on ehditty juhlistaa jo moneen otteeseen. Lähestyvien satasten ja piirileirin takia päätettiin olla järjestämättä erillisiä juhlia, mutta juhlaa on tuotu esiin toiminnassa pitkin kevättä.

Juhlan kunniaksi syötiin hyvin. **Johtajiston juhlaillallista** vietettiin 27 aktiivijohtajan voimin naapurisaaressa ravintola Sokeri-Jussin Kievarissa - tietenkin partioparhaimmat yllä.

Juhlavuosi näkyy myös kokoustiloissa. Käytävän seinään suunniteltiin ja toteutettiin talkoovoimin lippukunnan 95-vuotista historiaa kuvaava aikajana. Lippukunnan perustaminen (1917) löytyy Länsikolon ovelta ja **juhlaseinä** jatkuu aina Vaarinkolon käytävään asti - tilaa on toki jätetty myös tulevalle.

Aikajanan varrelle on merkitty muutamia lippukunnan merkkihetkiä sekä lippukunnan jäsenmäärä eri aikoina (punaisella).

Talven aikana lippukunta talvileireili oikein urakalla, kun jokainen ikäkausi pääsi omalle retkelleen. Sudenpentujen, seikkailijoiden ja tarpojien **talvileireistä** voit lukea tästä lehdestä. Lisäksi vaeltajat lähtivät ikiomalle talvileirilleen Manamansaloon telttailemaan ja samoajien Kaamosjudanssista voit lukea lisää Pilpajärven kämppäkirjasta!

Lisäksi järjestettiin **Juhlapääsiäisvaellus** Ruotsin Sarekiin (ks. s. 16).

Pohjan Veikkojen **kevätkokouksessa** herkuteltiin lisää. Kokousevääänä oli näyttävä PV-kakku.

Ryhmänjohtajien oma tapahtuma Hyppy tuntemattomaan järjestettiin tänä vuonna yksipäiväisenä ja kantoi juhlavuoden takia nimeä **Hyppy tuntemattomaan juhlaan**. Päivän aikana ratkottiin kiperiä vihjeitä ja päädyttiin kiertämään kaikki aikaisemmat Ynnit, tai ainakin paikat, joissa rakennukset ovat aikanaan sijainneet. Kuvassa Raisa, Heikki ja Johannes poseeraavat Albertinkadun Ynnin edessä. Täällä Raisa aloitti aikanaan sudenpentuna. Huomaa ysärihenkiset erittäin lyhyet huivit.

Samoajien järjestämää **Yrjönpäiväjuhlaa** vietettiin Ynnillä koko lippukunnan sekä Kiimingin Virkku -delegaation voimin.

Ylemmässä kuvassa ansioitunutta johtajistoa ja alemmassa kuvassa Pyhä Yrjö -esityksen huolestunut lammaspaimen ja hänen viimeinen lampaansa.

Juhlavuosi ei suinkaan ole vielä ohi! Seuraavaksi luvassa on koko lippukunnan yhteinen juhlailtanuotio Havulla!

Toimitus

Kuvat: Sara, Saana, Raisa, Erja

TOTEEMIN VARJOSSA
Tarpojaosaston talvileiri 10.-12.2.

Perjantai
Juostiin bussin perässä. Paitsi Joose oli bussissa. Fanny ja Katri pölli meijän kännykät. Joose nakkas ikkunasta sukset ja hiihettiin bussin perässä. Sitten syötiin bussi, mutta Joose kerkes hypätä ikkunasta. Nukuttiin ojassa.

Eiku...

Perjantai
Mentiin bussiin. Oltiin bussissa. Fanny ja Katri takavarikoi kännykät. Sitte hiihettiin leirikeskukseen. Ja sitte tehtiin hätämajoitteet, joissa ei saatu nukkua. Sitte pystytettiin teltat. Sitte mentiin nukkumaan ja sitte oli kipinät.

Lauantai
Aamulla syötiin puuroa ja sitten lähettiin PT:hen. PT:n jälkeen oli iltanuotio, jossa tanssittiin hienot sadetanssit. Ja sen jälkeen saatiin tietää PT:n tuloksen. Mentiin nukkumaan.

> *Iltanuotiolla tanssitiin hienot sadetanssit.*

Sunnuntai
Herättiin aamulla ja alettiin purkaa telttoja ja sen jälkeen lähettiin kotia. Loppu.

Joose, Eetu, Miikka, Topi ja Robert Näätä

Sini ja Ynnijuhla-yritys. Kuva ei liity yllä olevaan juttuun.

LINNUNRATA

Seikkailijaosaston talvileiri Rokualla 24.-26.2.
Orion-joukkueen pojat raportoivat:

Perjantai
Lähdettiin 18:00 Ynniltä kohti Rokuaa. Hiihtomatka sujui ongelmitta lukuunottamatta sitä, että Sampalla aukesi silmäkulma ja Jerellä tuli nenästä paljon verta. Päästiin kuitenkin perille ja iltaohjelma alkoi. Leikittiin mustaa miestä. Illalla pelattiin panoksetonta pokeria, koska karkkeja ei saanut ottaa esille vielä perjantaina. Sara luki iltasadun eli Herra Hakkaraista. Laser Gameakin leikittiin.

Sillä välin kun muu seikkailijaosasto oli hiihtoretkellä, Orion pystytti leirikeskuksen pihalle kymppiteltan. Seuraava yö vietettiinkin sitten teltassa!

Lauantai
Lauantai alkoi normaalisti johtajien raivolla meluamisesta. Päästiin aamupalalle ja siellä oli puuroa. Sitten Taurus, Sirius, Kassiopeia ja Pegasus lähtivät hiihtämään. Orion lähti kaivamaan paikkaa teltalle, jossa he aikoivat yöpyä. Sitten alkoi iltaohjelma.

> *“ Orion teki ennätyksen löytötavaroissa!*
> *(95% bussissa kaupatuista löytötavaroista kuului Orion-joukkueelle.)*

Sunnuntai
Orion tuli klo 8.00 aamulla lipunnostoon kylminä. Aamupalalla oli puuroa, joka paakuista huolimatta meni alas. Sitten alettiin pakata ja lähteä risteystä kohti. Oli kivaa. Orion teki paluumatkalla ennätyksen löytötavaroissa: 14 tavaraa, ehkä 15.

Orion lounastauolla kesken teltanpystytysurakan. Ruuaksi muurikalla paistettua pyttipannua. Vasemmalta oikealle Samppa, Julius, Jere, Nikke ja Miro sekä JoJo Sini.

Orion haastatteli leirin johtajistoa:

Kokki Heidi

Onko kivaa kokata leirillä?
On, ainahan se on mukavaa.
Onnistuikko kokkauksessa itsesi mielestä?
Ainakin lapsille maistuu.
Onko kokkaus kivaa?
Muille kokkaaminen on mukavaa mutta itselle ei.

Sara

Pidätkö leireistä?
Kyllä, ehdottomasti.
Tykkäätkö johtaa joukkuetta?
Toisinaan. = D

Leirinjohtaja Katri

Onko leirinjohtaminen kivaa?
Ihan kivaa
Kauan olet ollut partiossa?
Liian kauan
Pidätkö lapsista?
Joo
Onko partio kivaa?
Ihan jees
Mones leiri tämä on jota johdat?
Kolmas

Nikke, Samppa ja Sampo Orion

KUINKAS SITTEN KÄVIKÄÄN...
Sudenpentujen talvileiri Rokualla 31.3.-1.4.

Timo ja tyttösudarit riehumassa pihalla. Tytöt sai Timon melkein kenttään. Myös Heidille kävi lumisodassa köpelösti.

Leirille lähdettiin lauantaiaamuna. Rokualle päästyämme aloitimme leirin lipunnostolla. Pitkin päivää ehdimme pitää leiritalviolympialaiset, taistella tyynysodissa (Rokuan leirikeskuksen petivaatteet on nyt hyvin pöllyytetty!) ja askarrella kaikille leirin Muumi-teeman mukaistet leirimerkit.

> *Leirikeskuksen petivaatteet on nyt hyvin pöllyytetty!*

Illan hämärtyessä kerääntyttiin tietenkin iltanuotiolle. Iltapalalla oli tarjolla täytekakkua, olihan leirillä kaksi synttärisankaria: Seeprojen Sonja täytti 9 vuotta ja Seepra-LJ Raisa 28 vuotta!

Synttärisankari-Sonja esittelee uutta Angry Bird -pehmoleluaan Heidille.

Sunnuntaiaamu aloitettiin jälleen lipunnostolla ja aprillipäivän kunniaksi puuro oli hieman omituisen väristä. Aamupäivä kului levyraadin sekä pakkaamisen ja siivoamisen merkeissä. Sitten olikin aika lähteä hiihtämään bussille.

Ynnillä oltiin hyvissä ajoin ja pihalla ehdittiinkin vielä vähän leikkiä ennen kuin vanhemmat tulivat hakemaan leiriläiset kotiin.

Timo antaa pojille hieman hiihtoapua.

Fanni ja Unna taukoilevat matkalla bussille.

Leiritalviolympialaisten olympiavalaa vannomassa.

Teksti & kuvat:
Raisa Lindeman

KASSIOPEIA KUIVAA RUOKAA

Seikkailijajoukkue Kassiopeian tytöt opettelivat retkimuonan kuivauksen saloja kahdessa kokouksessa.

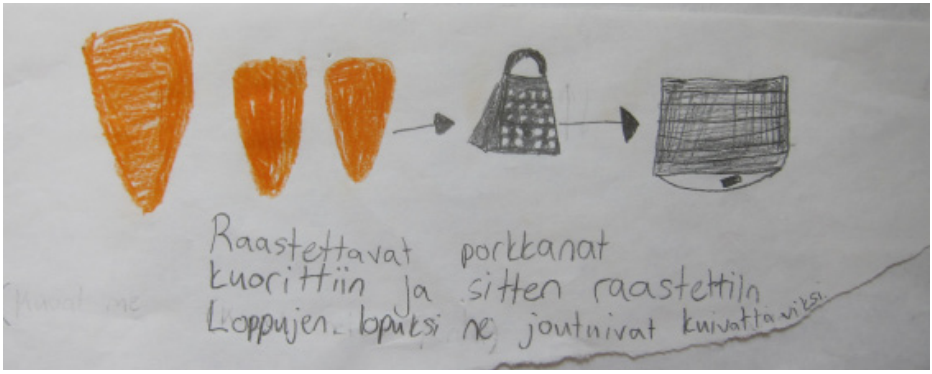

Raastettavat porkkanat kuorittiin ja sitten raastettiin. Loppujen lopuksi ne joutuivat kuivattaviksi.

Kassiopeian Special Kuivauskokous!!!!!!

Ensin puhuttiin kuivamuonasta. Sitten opittiin, ettei porkkanassa ole maitoa, vaan vettä. Sitten alettiin tositoimiin. Kuorittiin ja raastettiin porkkanat, pantiin sitä ihmepaperia kuivaritilän päälle ja mentiin levittämään märkämuona siihen päälle. Sillä välin kun muut teki sitä puuhaa, niin Pilvi leikki koira-apinaa. Sitten koottiin kuivuri. Myöhemmin Eve sanoi, että täällä haisee hernekeitto. Ja tämä on totista totta.

Anni ja Pilvi

Kassiopeian Special Kuivauskokous

Ensin puhuttiin, mitä ruokaa voisi kuivattaa. Sitten kuorittiin porkkanat ja Karoliina (Kali) kertoi miten kuivuri toimii.

Anni ja Eve

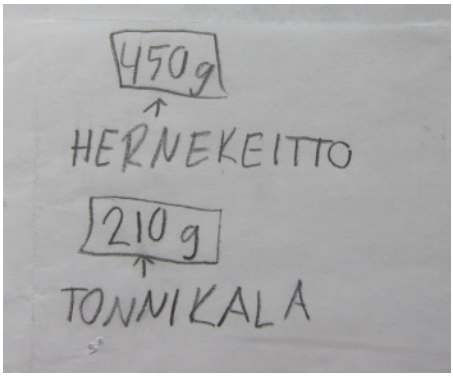

Kassiopeian Special Kuivauskokous osa 2

Teimme rivin ja menimme rantaan nuotiopaikalle. Kokosimme 2 trangiaa ja lähdimme hakemaan vettä, sekä ruoat, jotka kuivasimme viime kokouksessa. Odottelimme ruokien valmistumista ja odotellessa leikittiin konkkaa. Kun ne olivat valmiita, menimme sisälle ja siellä maistettiin ruokia. Kun olimme maistaneet ruokia, lähdimme kotia kohti.

Piia

Tonnikala pääsi kuivauskoneeseen. Kuva: Henna

Teksti & kuvat: Kassiopeia

JUHLAPÄÄSIÄISVAELLUS 2012

Pääsiäisvaellus suuntautui juhlavuoden kunniaksi oikeiden vuorten äärelle Ruotsiin, Sarekin kansallispuistoon. Mukaan lähti 11 pohjanveikkoa, joista muodostui kaksi vaellusporukkaa. Tässä raportti onnenonkijatyttöjen ensimmäisestä hiihtovaelluksesta.

Keskiviikko
Matkustimme Sarekiin bussilla, joka oli täytetty ihan tyhmästi. Ne soopalaiset istu siellä niitten käsimatkatavaroiden (rinkkojen) kanssa täyttäen koko bussin eikä ne suostunu luopumaan niistä paitsi pitkän ajan jälkeen.

Torstai
Tultiin Ritsemiin joskus aamulla ja hiihettiin jään yli. Siinä meni koko päivä. Seurattiin oransseja tikkuja. Apupappa sanoi: "Follow the red sticks! Akkha is over there." Pystytettiin teltat ja oli kamalaa.

Ensimmäisen yön leiripaikka.

Perjantai
Yö oli suhteellisen lämmin. Syötiin normaalia puuroa, ylläri ja hiihettiin riippusillan yli, ylläri. Se meni kosken/puron/joen yli, ylläri. Sen jälkeen syötiin ruokaa, ylläri. Ihan normi päivä, ylläri. Sitten jatkettiin hiihtoa risukkoon ja luistavalle jäälle, ylläri. Pystytettiin teltta ja tehtiin ruokaa (taas). Sitten mentiin mettään ja tehtiin (sensuroitu). Pelattiin korttia ja alettiin koisiin.

Lauantai
Herättiin puoli 10 Finnish time ja surprise tehtiin ruokaa. Syötiin puuroa hyi, ei tee mieli. Lähettiin hiihtämään ja nähtiin maisemia. Hiihdettiin mäen yli, joka oli korkeampi kuin Iso-Syöte. Tehtiin kuperkeikkoja. Upottiin hankeen ja puut meni koko ajan eteen ja sitten könyttiin taas. Hiihdettiin jään yli ja vähän matkaa metässä. Oli hubaa. Leikisti. Tehtiin palloriisia (finniriisiä), syötiin "jätskiä".

Akka-tunturi.

Sunnuntai
Hiihettiin vähä vähemmän kuin normaalisti. Tultiin Ritsemiin joskus 12 (Finnish time), mentiin kuppilaan ostamaan jätskiä ja limsaa. Myyjä solkkas jotain ruotsia ja Fanny vastas "ja" vaikka se ei tajunnu. Huonompi myyjä ajoi meidät ulos kaupasta, vaikka Katja oli vielä vessassa. Syötiin tunariisiä, joka oli parasta tähän mennessä, jos kaakaota ei lasketa. Meidät pakotettiin kirjottaan päiväkirjaa (ja tässä tulos). Kuninkaalliset mööpelit rules. Apupappa kerto koodin paikkaan, joka on tarpeellinen (vessa). Se on 1987. Tärkeä numerosarja. Hölläillään. Riku, Arttu ja Heikki syö poropurilaisia ja se kuulostaa tyhmältä. Tiia on melkein grillautunut ja taas ostettiin limukkaa. Siellä oli onneksi se paras myyjä, se tajus olla hiljaa.

Tänne tuli joku eläkeläislauma pyörimään Norbotten-bussilla, joten joka paikka on täynnä aurinkoa ottavia mummoja. Täällä jokainen omistaa moottorikelkan. Niitä on täällä yhtä paljon kuin Oulussa autoja varmaan suunnilleen. Ei ehkä ihan.

Maanantai
Bussi hyyty... Ei päästä kotiin! Lämmitettiin suodatin ja päästiin saunaan snowmobilella. Bussilla on iha hiljasta, koska kaikki vaan lukee tai nukkuu. Ainoa viihde on kirjoittaa tätä tai tuijottaa ulos ikkunasta eli ei hirveen mukavia puuhia. Nähtiin muita partiolaisia Absilla ja tultiin kotia joskus yhen aikaan tiistaina yöllä.

Tiia, Katja ja Fanny
Kuvat: Tiia Hyvälä

Noin kymmenen kysymystä vaeltajaosaston luotsille

Esittele itsesi.
Heippa, olen Kali, Karoliina Lisko. Ikää on vuosisadan kolmannes ja työnä matemaattisten aineiden opettaminen.

Kali aurinkoisella Pallaksella Pääsiäisvaelluksella 2011. Kuva: Hannu Lisko

Kerro partiopolustasi.
Partiotaipaleeni alkoi vuonna 1986, kun liityin Pohjan Veikkojen ja Ressut-lauman jäseneksi. Vartio-osastossa kuuluin mainetta ja kunniaakin niittäneeseen Minkki-vartioon, jonka johtajanakin toimin.

Vaeltajaosastoon siirtyessä aloin laumanjohtajaksi, mistä jatkoin luontevasti myöhemmin akelaksi ja niihin aikoihin toimin myös JoJona. (Siihen aikaan akela oli SPO:n johtaja (luotsi) ja JoJo oli noin kolmesta vartiosta muodostetun joukkueen johtaja.) Varastonhoitajaksi rupesin, kun varastolla oli niin sotkuista että se hermostutti minua. Siinä hommassa tajusin kyllä melko pian, että varasto nyt vaan on sotkuinen.

Vaeltajaluotsin pestin otin vastaan uuden ohjelman mukana, koska ensimmäistä kertaa koin, että vaeltajaohjelmalla voi olla jotakin annettavaa myös meidän lippukunnan vaeltajille, jotka perinteisesti ovat täystyöllistettyjä monia pestejä hoitaessaan ja jotka ansaitsevat jotakin omaa kivaa aina välillä.

Mikä vaeltajaikäkaudessa on makeeta?
Köh. Makeeta? No hyvää on ainakin se, että se on olemassa. Minusta on hyvä, ettei 18-vuotiaita pidetä vielä ihan aikuisina, vaan vaeltajien takana on vielä se tukeva luotsi, mutta luotsin tehtävä ei ole olla mikään leikkitäti. Kätevää on myös se, että ohjelma on hyvin joustava niin, että sen voi räätälöidä kukin vaeltaja itselleen kiinnostuksen kohteidensa ja aikataulujensa mukaan sopivaksi. Käytännössä olen huomannut, että aktiviteeteista on oikeasti oppia, iloa ja hyötyäkin. Mutta tietenkään ei tää toimisi ilman ihania vaeltajia, jotka sitä ohjelmaa toteuttaa!

Olet toiminut ensimmäisenä ja tähän asti ainoana vaeltajaluotsina uuden ohjelman aikana. Mikä on ollut mieleenpainuva kokemus tässä pestissä?
No onhan niitä mieleenpainuvia kokemuksia jo ehtinyt tulla. Eka Pykällys oli totta kai vänkää ja jännitti koko reissu. Etenkin se perjantai-ilta, josta nyt en sitten kerrokaan mitään. Mahtavaa on ollut myös käyttää rautakauppa-noviiseja noutopihalla ja seurata TyVLOn laverinraksausurakkaa Pilpajärvellä. Hienoa oli myös, kun saatiin vähän myöhemmin PoVLOkin, ja kohtahan päästään tai joudutaan ehkä myös järjestämään Henkilökohtainen Päätös. Yksittäisistä aktiviteeteista ehkä mukavin toteuttaa on ollut Etiketti & Juhlaillallinen -combo.

Vaeltajaluotsiuden haasteet ja mahdollisuudet?
Joskus kyllä kaipaan itselleni ihan tosissaan kaveria, kun vaeltajaosastossa on vain yksi johtaja. Tai siis melkein kaikki vaeltajathan toimivat muissa johtamistehtävissä, mutta luotsi vaan vetää soolona tässä osastossa. Minusta on kuitenkin mukavaa se, että saan edes yrittää tarjota vaeltajille sitä omaa hauskaa jossakin välissä ja saan olla se tukeva aikuinen.

Partion suola kolmella sanalla.
Yhdessäolo, nauru, kokemukset.

Kali ja Saana nauttivat lumesta ja auringosta.

Leiriruoka herättää suuria tunteita tässä lippukunnassa. Olet ollut kautta aikain tunnetusti hyvä kokki ja moniallergikko, jolla on mielipiteitä ruuasta. Vaeltajaretkellä yllytit kaitsettavasi intohimoiseen keskusteluun leiriruuasta. Kerro jostain tilanteesta, jossa huono ruoka on pilannut koko päivän.
Rollo-talkoot kesäkuussa 2008 ja talkooruoaksi tarjottu käsittämätön moniallergikon makaroonilaatikko: maidoton, gluteeniton, laktoositon, munaton, sipuliton, naudaton, tomaatiton, mausteeton, mauton, hajuton ja väritön. Kun mietin, että onko tämä tosiaan se juttu, joka on tarkoitettu syötäväksi, ystävällinen keittiöhenkilö päätti tulla viereen huutamaan, että gluteenitonta makaroonilaatikkoa on mahdoton tehdä: ota tai jätä. Vieläkään en tiedä, minkä muotoisia ne makarooniparat olivat ennen laatikkoon joutumistaan. Paha ruoka – pahempi mieli.

…ja se käsittämätön veteen keitetty riisipuuro ensiapukurssilla: se oli harmaata ja läpinäkyvää. (Olisi kuulemma ollut epäreilua keittää riisipuuro maitoon, kun muiden ruispuurokin keitettiin veteen. Mun mielestä epäreilua oli keittää sitä riisipuuroa ollenkaan.)

Entä tilanne, jossa hyvä ruoka on ollut paikallaan.
Paatilla syödään aina niin, että ruoka on hyvää ja sitä on riittävästi. Siellä on aina nälkäkin. Vaelluksilla syödään yleensä itse kuivattuja ruokia, kun ne valmiiksi kuivatut eivät mulle passaa, ja ne nyt vaan maistuvat paljon paremmin kuin pussipastat. Vaelluksillakin on aina nälkä. Kaikki PV:n reissut ja leirit. Suunnitteluseminaarit. Missä hyvä ruoka ei olisi paikallaan?

Yleensä se menee niin, että pahan ruoan aiheuttaman pettymyksen muistaa kyllä miltei ikuisesti, mutta hyvästä ruoasta tulee hyvä mieli, ja sitten se reissu/tapahtuma, missä sitä hyvää ruokaa on syönyt tuntuu kanssa hyvältä.

Parhaat hyvään ruokaan liittyvät positiiviset muistot on mulla niitä randomeja kiitoksia, joita oon saanut kokkaillessani. Esimerkiksi yksi kokkikollega kiitteli mun balkanmakkara-risottoreseptiä kesäleirillä, merirosvoilutalkoovuoro on valittu sen mukaan, milloin minä laitan rosvoille ruokaa ja yksi vaeltaja on nähnyt unta mun kalakeitosta.

Kali ja tuupertunut vaeltaja. Vaeltajaosaston talviretki Manamansalossa 2012.

Lippukunnastamme löytyy kourallinen tyypillisiä oinaita, olet yksi heistä. (Muita lippukunnan oinaita ovat mm. Sirpa, Raisa, AnniS ja Anniina.) Mitkä ovat oinaan parhaita puolia?
Meitä oinaitahan tosiaan löytyy, ja oinaat kai tyypillisesti ovat jääräpäitä: itsenäisiä, päämäärätietoisia ja aloitteellisia. Joskus tietysti homma voi lähteä lapasesta, ja oinas voi käyttäytyä kuin itsekäs jästipää. (Ja hei muut oinaat, nyt puhun vain omasta puolestani!) Omat heikkoudet on siis syytä tuntea, niin niitä voi lukea vahvuuksiksi. Oinaat ovat monesti tuon päämäärätietoisuuden vuoksi myös melko aikaansaavaa sakkia, mutta siinä taas täytyy muistaa pitää homma hanskassa niin, ettei hommia tule haalittua liikaa.

Muita oinaisiin liitettyjä adjektiiveja, joihin minä olen törmännyt, on esimerkiksi luonnonläheisyys, suorasukaisuus, käytännönläheisyys, uteliaisuus ja rohkeus. Ei minusta ikäviä ominaisuuksia ensinkään, ja osaan liittää näitä kyllä melko moneen oinaaseen. Joillekin sopivat paremmin jotkut sanat ja toisille toiset, mutta kaikki sopivat jollekin oinaalle.

Terveisesi Pohjan Tähden lukijoille:
Hyvää kesää!

Toimitus

KATELLAA AAMULLA

Pohjanveikkojohtaja pakinoi nimimerkin takaa.

Hei, olen vaeltaja Oulun erähenkisimmästä lippukunnasta.

Olen hiihtänyt viimeksi kaksi vuotta sitten – latusuksilla. Muisto metsäsuksista jaloissani on hyvin kaukainen ja hämärä. En saata muistaa edellistä kertaa, arvatenkin siitä on vuosia. Partiooni on kuulunut viimeisen kahden vuoden ajan kokouksissa istuminen, haastattelut, valokuvaaminen, kirjoittaminen ja taittaminen. Olen myös kopioinut paperia. Valehtelen kyllä nyt hieman, olen tuurannut sudarikokouksissa noin kourallisen kertoja. Ja ehkä parilla leirilläkin vilahtanut.

Lähinnä "oikeaa" partiota on ollut laadukas vaeltajatoiminta, joka on pakottanut minut käymään rautakaupassa, rakentamaan laverin, lämmittämään hyisen kämpän, nukkumaan epämiellyttävässä teltassa ja puhumaan syvällisiä nuotion loisteessa. Tästä toiminnasta olen ollut todella kiitollinen rakkaimmalle luotsilleni , joka on joskus jopa henkilökohtaisesti tekstiviestein hakenut minut kotini miellyttävimmästä mukavuudesta ja lämmöstä takaisin kylmään metsään, jota niin paljon rakastan. On se kuitenkin hieman säälittävää: "Oulun erähenkisin lippukunta"?

Palatkaamme siis äärille! Tulevana viikonloppuna olen jostain mielenhäiriöstä johtuen lupautunut tekemään sen jälleen. Lähden leikkimään partiota. Luotsi käski meidän ottaa metsäsukset mukaan ja sanoi, että pakkasta voi olla ydintalven verran ja lunta napaan, jolloin varmasti menee takin alle. Alkoi pelottaa: en edes tiedä, onko minulla toppahousuja. Joudun ehkä palaamaan vartionjohtajani aikanaan (vuonna 2003) laatimien ohjeiden pariin ja miettimään uudestaan, miten se rinkka nyt pakattiinkaan.

Suunniteltu on puoliksi tehty. Niin minulle on opetettu. Uusi versio: suunniteltu, saatat jäädä eloon. Päätin ottaa mukaani viidet villasukat (ja yhdet varasukat), kahdet lapaset, kaksi pipoa, kaulahuivin, ohuen huivin, hiihtotakin, taukotakin, kaksi villapaitaa, peltipaidan ja toppahousut, mikäli löydän ne (jota toivon kovasti). Otan myös ydintalvimakuupussini, taskulampun ja

puukon. Unohdan aina ruokailuvälineet, mutta suunnittelin tällä kertaa ottavani mukaani oman retkikeittimeni, jota en ole koskaan käyttänyt. Luulen selviäväni elossa, mutta suuri kuoleman pelko vallannee minut edeltävänä iltana.

Kuinka olenkaan näin säälittäväksi muuttunut: retkemme kestää yhden yön.

Onnellisia vaeltajia rakovalkealla.

Retken jälkeen:

Tulin, näin, voitin.

Kannoin oman rinkkani ihan itse, en laittanut suksia jalkaani, mutta sen sijaan puin ylleni untuvatakin villapaidan ja toppatakin lisäksi. Pakkanen rikkoi ennätyslukemia. Kylmä metsä oli Suomen lumoava isku vasten kasvoja viiden Thaimaan viikon jälkeen. Seisoin järven rannassa katselemassa tähtiä ja muistin taas, miksi rakastan tätä Oulun erähenkisintä lippukuntaa niin kovin: se pakottaa minut aina aika ajoin kömpimään mukavuusalueeltani uusiin ulottuvuuksiin.

Nimim. Vaeltaja

POHJANVEIKKOJOHTAJA:
Miltä partio tuntui tänään?
Missä piilee koko touhun juju ja milloin mennään metsään?
Entä millaista on metsässä?

Jaa ajatuksesi kanssamme.
Toimitus vastaanottaa vuodatuksesi vuorokaudenajasta riippumatta:
pohjantahti.pv@gmail.com

Sudenpentu 1: Kuski meni hakemaan kahvia.
Sudenpentu 2: Tai juotavaa.

Sudarit bussissa

No eikö kasvisruoka oo tällasta: porkkanaa, puuta ja tikunpalasia.

Kali VLO:n retkellä kasvispyörykän pudottua kämpän lattialle

Vaeltaja 1: Mikä toi on toi viiri, jossa on M?
Vaeltaja 2: Se on Marian mäyräviiri.

Pohdinnan alla länsikolon seinällä riippuvat vanhat sudenpentulaumojen kyltit

LJ: Mitä tarkoittaa kaksi kiveä päällekkäin?
Sudarit: Kiipeä puuhun!

Sudenpennut tutustuvat maamerkkeihin

Heidi: Oottakaa tytöt! Eiku Anssi!
Riku: Hämmentävää, että mua ensin sanotaan tytöksi ja sitten Anssiksi.

Hypyssä tuntemattomaan

Seikkailijajoukkue Orion lanseerasi joukkueelleen iskulauseen: "Orion pharma – hyvinvointia rakentamassa".
JoJo: No ette ainakaan mun hyvinvointia rakenna…!

Talvileirillä

Timo: Jaha, majakka ja perävaunuhan sieltä tulevat.
Joose: Pitää keksiä itsekin jotain nasevaa sanottavaa..

Joose ja Topi saapuvat Ynnille

Haalee, kulta, metallinväri, kura.

Sudaripojan huutelemia värejä väri-leikin aikana kokouksessa

Ei pysty kykenemään!

Heidi luovuttaa

Tää elämän kokemus alkaa kohta jo riittää!

Seikkailijatyttö talvileirin hiihtoretken loppusuoralla

Riku: Arttu, mee laittaa saunaan puita.
Arttu: Ai mää vai?!
Riku: No ei täällä muita Arttuja oo.

Tarpojaosaston talvileirillä

Johannes: Hanna ei käynyt hangessa. (talvileirillä)
Timo: Heitetään se Ynnillä johonkin lätäkköön.

Oikeus ja tasavertaisuus toteutukoon

Nyt alasti äkkiä!

Marialla oli kiire saunaan

Mää laitan oven kii, ettei nuo tyypit nää et me leikitään prinsessaleikkejä..

Seikkailijapoika kokouksessa

Se tunne ku seisot rautatieasemalla ja ihmettelet, että missä kaikki on? soitat Fannylle, joka sannoo että me mennään vasta ens viikolla!

Tiian Facebook-status viikkoa ennen SM-kisoja

Sitte ku ootte valmiita, ni huutakaa heppiä.

Maijja ohjeistaa sudaripoikia tarkoittaen tietenki sanaa 'HEP

Ilmianna partiotoverisi kuolemattomat lausahdukset:
pohjantahti.pv@gmail.com tai tekstiviestillä.
Parhaat julkaistaan.

TOIMITUKSEN NURKKAUS

Lippukuntalehden päätoimittajuus on palkitsevaa. On hauska nähdä, mitä eri kirjoittajat tuovat toiminnasta esiin. Silloin tällöin on kuitenkin vaikea olla oikeudenmukainen päätoimittaja, joka ei sorru kukkahattuisuuteen.

Kirjoitustyylien kirjo on tämän lehden rikkaus eikä kirjoittajan omaa ääntä ole syytä turhalla korjailulla peittää. Päätoimittajana kannan kuitenkin viime kädessä vastuun lehden sisällöstä ja joudun silloin tällöin pohtimaan, mitä voin julkaista. Jotta en joutuisi vaikeiden päätösten eteen, toimitus päätti linjata seuraavaa:

Lehti ei saa loukata ketään.
Emme julkaise lehdessä kirosanoja.
Hymiöt eivät kuulu lehtitekstiin. Pyritään välttämään niitä.

Myönnän, että edellisistä Pohjan Tähdistä löytyy silloin tällöin hymiöitä (tästäkin lehdestä ainakin yksi) ja jokunen kirosanakin. Korjaaminen on vaikeaa, sillä usein tekstin luonne muuttuu ilman näitä ilmauksia. Jätetään ne siis pois jo itse kirjoitusvaiheessa - suurten tunteiden ilmaisuun on lukuisia muitakin mahdollisuuksia.

Toivottavasti en kuulosta liian saarnaavalta, sillä siihen minulla ei ole syytä, jos oikeuttakaan. Olen ollut päätoimittaja nyt noin viisi vuotta (huh!), eikä minulle koskaan ole toimitettu juttua, jossa oltaisiin oltu tahallaan ilkeitä jotakuta kohtaan. Tulee kuitenkin muistaa, että lehteä lukee paljon laajempi yleisö kuin lippukunnan pieni sisäpiiri ja jotkin asiat saatetaan käsittää väärin.

Lopuksi kiitokset tästä lehdestä: juttumateriaalia kertyi parissa kuukaudessa lehden verran. Erityisen mukavaa on ollut saada seikkailijoilta raportteja partiokeväästä. Päätoimittajan juhlahetkiin lukeutuu tilanne, jossa seikkailijapojat tulivat vartavasten pyytämään, saisivatko kirjoittaa lehteen.

Tätä lisää!

Päätoimittaja

Lahjaksi tai omaan keittiöön: Fröökynöiden keittiöliina

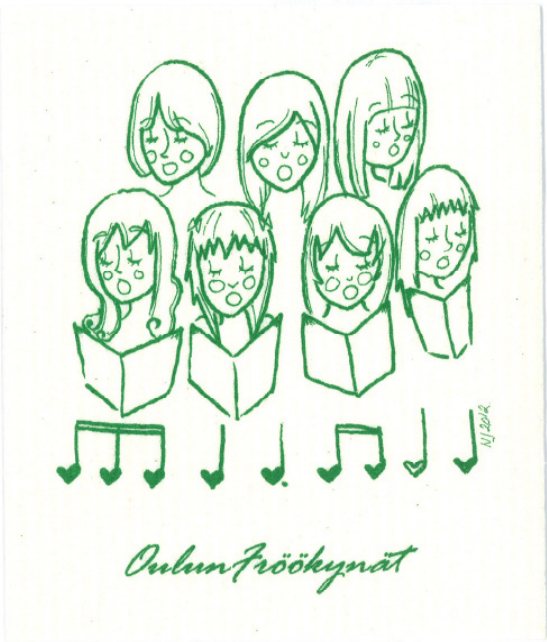

POP design -firmassa painatettu Fröökynä-keittiöliina on valmistettu 100 % puuvilla-selluloosa seoksesta ja painovärinä on elintarvikekelpoinen painoväri. Tästä johtuen painoväri ei kestä valkaisevia ja hankaavia puhdistusaineita. Myös liian kuivalla liinalla pyyhittäessä ja voimakkaasti hangattaessa väri voi irrota. Suosittelemme painamattoman/värittömän pinnan käyttöä pyyhittävää pintaa vasten.

Liina on maatuva eli kompostissasi se häviää 24 viikossa, paloiteltuna puolta nopeammin. Lisäksi voit pestä keittiöliinan 60-75 asteessa pyykki- tai astianpesukoneessa.

Hinnat 4e/kpl tai 10e/3kpl. Myynnissä toimistolla. Myyntituotto käytetään Fröökynöiden Irlantiin suuntautuvalle konserttimatkalle.

Lisätiedot:
Erja Paso-Hietala